

מירה גרוסברגר ז"ל 1947-2020

דאגה שכל פסיכולוג בצוות יקבל הדרכה וישתלם בכל התחומים. כמנהלת, מירה השכילה לחזות צרכים ודרכי עבודה וידעה לאפשר יצירתיות בעבודה. כפי שראדי כתב: "מירה האמינה שפסיכולוג טוב הינו פסיכולוג הלומד ומרחיב את ידיעותיו והבנתו. אני זוכר את פגישת ההדרכה הראשונה שלי ואת המשפט שאותו אני מאמץ ומשתמש בכל ההדרכות שלי: 'אין זו בושה אם אתה לא יודע, חשוב מאוד שתלמד'. יכולת האמפתיה שלה, ההבנה, ההכלה, ההקשבה לאחר, הפתיחות, עשו אותה עבורי לבלתי נשכחת. כולנו זוכרים אותה כאדם עם יושרה מקצועית עמוקה, עם יכולת להעניק לגדל ולפתח תלמידים ומודרכים, שהיוותה גם מודל מקצועי מעורר השראה".

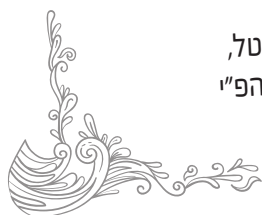
פרופ' יוחי אשל, ממיסדי המגמה החינוכית באוניברסיטת חיפה, זוכר את מירה כתלמידה שכתבה בהנחייתו תזה למ"א וכקולגה בשנים שלאחר מכן. הוא ציין את החברות רבת השנים ואת ושיתוף הפעולה בפיתוח וקידום המגמה החינוכית בחוג לפסיכולוגיה שנוהלה במידה רבה במודל של משפחה. לדבריו מירה גידלה דורות של פסיכולוגים חינוכיים העובדים כיום במערכת החינוך ברחבי הארץ שחייבים לה תודה על הליווי והתמיכה שהעניקה להם בראשית דרכם.

פרופ' ג'ני קורמן מהמגמה החינוכית מציינת כי רבים ממודרכיה של מירה הם כיום מנהלי שפ"חים או פסיכולוגים חינוכיים מובילים בתחומים שונים. ללא ספק למירה הייתה השפעה על תפיסת עולמם המקצועית.

אנו משתתפים בצער המשפחה.

יהי זכרה ברוך!

נועה אליאס ושרונה מי-טל,
פורום ותיקים וגמלאים בהפ"י

מירה גרוסברגר הלכה מאיתנו בתחילת מאי השנה לאחר מאבק במחלת הסרטן. מירה גדלה, למדה והתגוררה בחיפה עד לשנים האחרונות, כשעברה לגור בקרבת בניה בבנימינה. היא בוגרת בית הספר הריאלי בחיפה, ולמדה במחזור הראשון של המגמה החינוכית באוניברסיטת חיפה. מייד לאחר מכן הצטרפה כמורה וכמנחה של המחזורים הבאים. מירה הייתה בצוות המוביל של המגמה הקלינית-חינוכית באוניברסיטת חיפה במשך כ-30 שנה. היא לימדה והדריכה במגמה על העבודה הבית ספרית וראתה חשיבות מרכזית לקשר עם העבודה המעשית בשדה.

במקביל לעבודתה באוניברסיטה, התחילה לעבוד כפסיכולוגית חינוכית בשפ"ח קריית ים, ולאחר מכן הצטרפה לתחנת העמקים ופיתחה שם את תחום הפסיכולוגיה החינוכית. היא ניהלה את השירות הפסיכולוגי חינוכי בתחנת העמקים (שפ"ח גלבוע ועמק המעיינות) במשך 34 שנים עד לפרישתה ב-2013, ולאחר מכן המשיכה להגיע ולהדריך בשפ"ח גם כשכבר הייתה חולה, עד ליולי 2019. לאחר פרישתה המשיכה בעבודה כפסיכולוגית בבית ספר לחינוך מיוחד, "עמק יפה", אשר הייתה שותפה להקמתו.

מירה זכורה לעמיתיה הרבים ולכל אלו שהדריכה ולימדה במהלך השנים. היא הנחילה את אמונתה החזקה, את הידע ואת הניסיון בעבודה מערכתית בית ספרית, לדורות של תלמידי המגמה באוניברסיטת חיפה ולמודרכים הרבים שהיו לה ושהמשיכו בדרכה.

ראדי מוסא, היום מנהל את שפ"ח גלבוע בתחנת העמקים, זוכר את מירה מראשית דרכו ב-1997, כאשר הייתה מנהלת ומדריכה שלו. ראדי ציין שלמירה היה חשוב להכשיר פסיכולוגים לרמה גבוהה בכל התחומים: טיפול, אבחון ועבודה מערכתית, והיא